

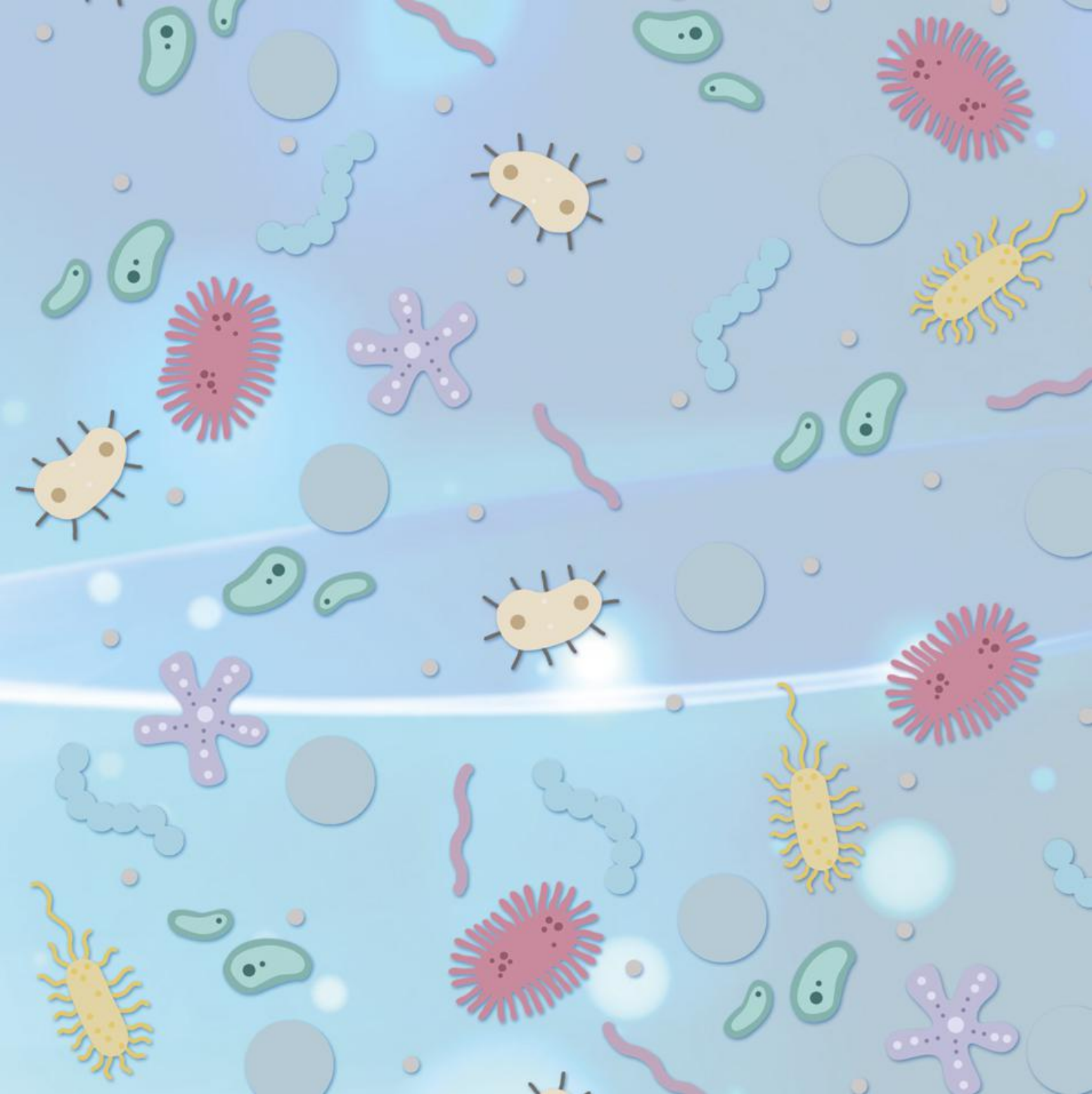
NEOZBILJNO ZA OZBILJNO

ljubavne avanture jedne bakterije

IVANA FRANCIŠKOVIĆ OLROM

ILUSTRACIJE: HANA-PETRA MRČELA

Zdravko nikako nije bio jedan od onih tipova koji se zaljubljuju lako.
Baš nikako.

Živio je kao vrlo zaposlena, ozbiljna bakterija.

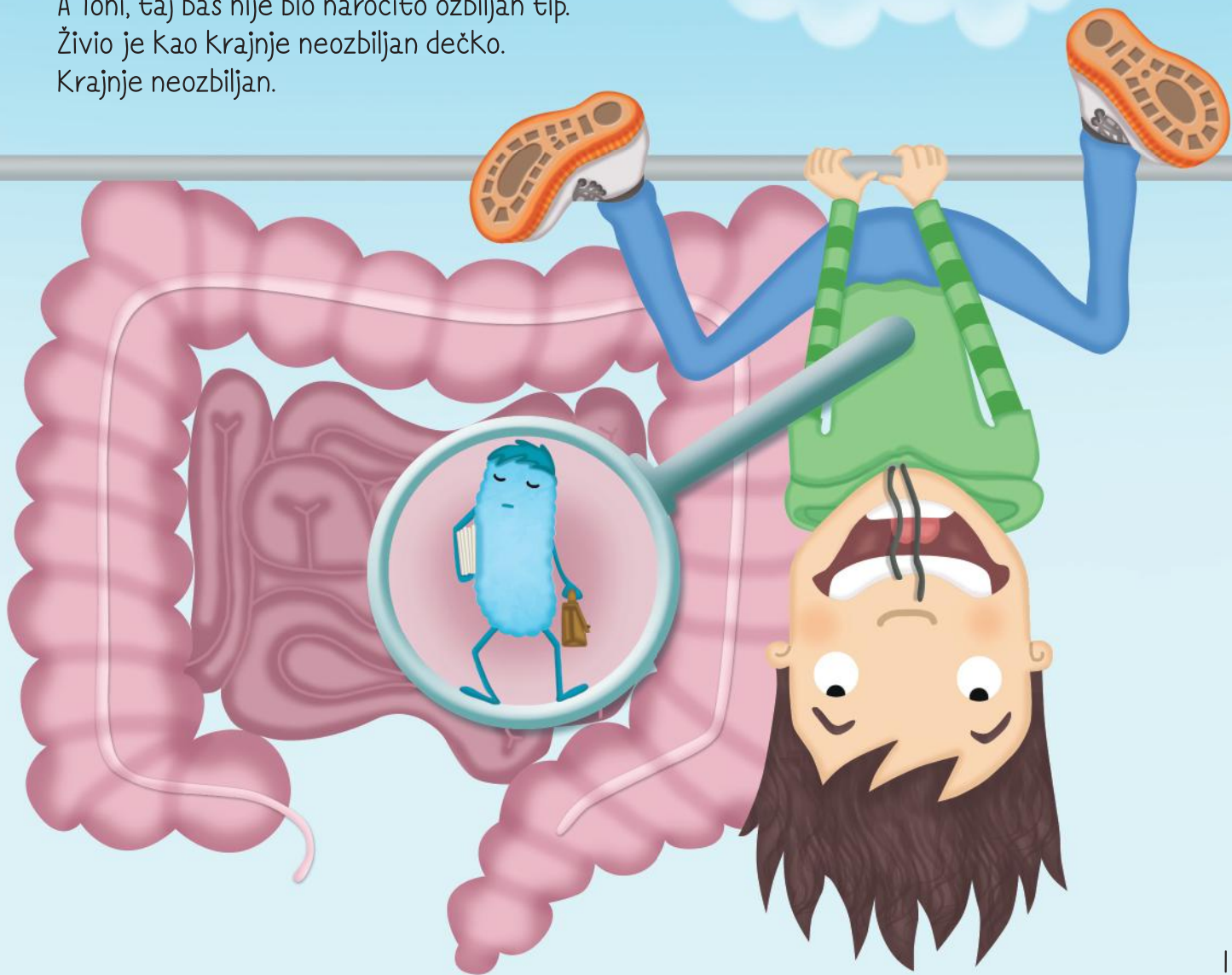
Krajnje ozbiljna.

Ozbiljno brinući o Tonijevu zdravlju.

A Toni, taj baš nije bio naročito ozbiljan tip.

Živio je kao krajnje neozbiljan dečko.

Krajnje neozbiljan.

Od dječaka koji je trčao kao da je pravi zec, Toni je postao dečko koji po čitave dane, eto, samo sjedi. Eno ga, opet sjedi. Sjedi na poslu, sjedi u tramvaju, sjedi kod kuće, sjedi čak i na tulumu. Takav je Toni.

Od dječaka koji je šumama i rijekama kročio kao pravi istraživač, Toni je postao dečko koji po čitave dane, eto, bulji u ekrane. Eno ga, opet bulji. Bulji na poslu, bulji u tramvaju, bulji kod kuće, bulji čak i na tulumu. Takav je Toni.

Od dječaka koji je, kao svaki pravi kuhar i gurman, obožavao špinat, Toni je postao dečko koji po čitave dane, eto, jede slatkiše. Eno ga, opet se sladi. Sladi se na poslu, sladi se u tramvaju, sladi se kod kuće, sladi se bome i na tulumu. Takav je Toni.

I tako je Toni od ozbiljnog, ali krajnje veselog dječaka kakav je bio, postao neozbiljan, ali krajnje neveselo dečko.

Eto, s takvim slučajem neozbiljnosti krajnje ozbiljnog posla ima naš Zdravko.

I nije mu lako.
Nije lako biti čuvar nečijeg zdravlja.
Osobito kad se oko tebe neozbiljne bakterije množe kao gljive poslije kiše.
A tamo, kod Tonija, sve je frčalo od neozbiljnih bakterija. Radile su pravi nered.
Okupirale su ulice, trgove i obale Tonijeva tijela.

Od tog nereda, Toniju su se počele događati čudne stvari. Počelo je s umorom, nastavilo se s glavoboljom i curenjem nosa.

Onda i trbuhoboljom koja nikako nije popuštala.

No Toni je svejedno nastavio biti neozbiljan.
Neozbiljno je sjedio. Neozbiljno buljio. Neozbiljno se sladio.

Za to vrijeme, Zdravko je shvatio kako je
u čitavom Tonijevom tijelu on jedina
preostala ozbiljna bakterija.
Jedina. Jedna jedina.

To nikako nije bilo dobro.
Baš nikako.

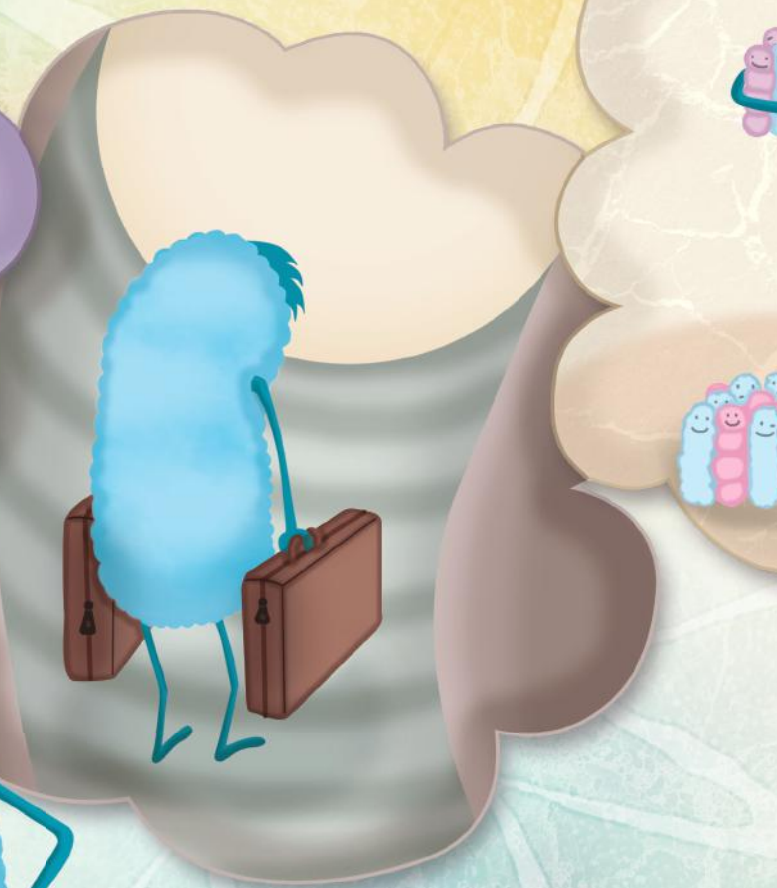

Za Zdravka su postojale samo tri mogućnosti:

1. prepustiti se neozbiljnim bakterijama i postati isto takav (nemoguće)

2. otići i pronaći novi dom (ne dolazi u obzir, pa općepoznato je da kapetan nikad ne napušta svoj brod)

3. zaljubiti se i postati tata ozbiljnim bakterijama kojih će biti toliko mnogo da će se neozbiljne bakterije razbježati glavom bez obzira.

Tako je! Zaljubiti će se! Ništa lakše.
Pa svi to rade.

I tako se Zdravko uhvatio još jednog ozbiljnog posla.

Ljubavnog iskustva nije imao pa se morao informirati.

Potražio je Knjige o ljubavi.

Vremena je bilo malo, a Knjiga mnogo.

Listao je, gledao slike, nešto i pročitao.

Pun znanja, ozbiljno je Zdravko krenuo zaljubiti se.

Izvukao je odijelo, pustio brk, napisao pjesmu.

No, među neozbiljnim bakterijama,

pronaći onu pravu, nimalo nije lako.

Neozbiljno su mu se smijale i neozbiljno

mu govorile da su mu fore staromodne.

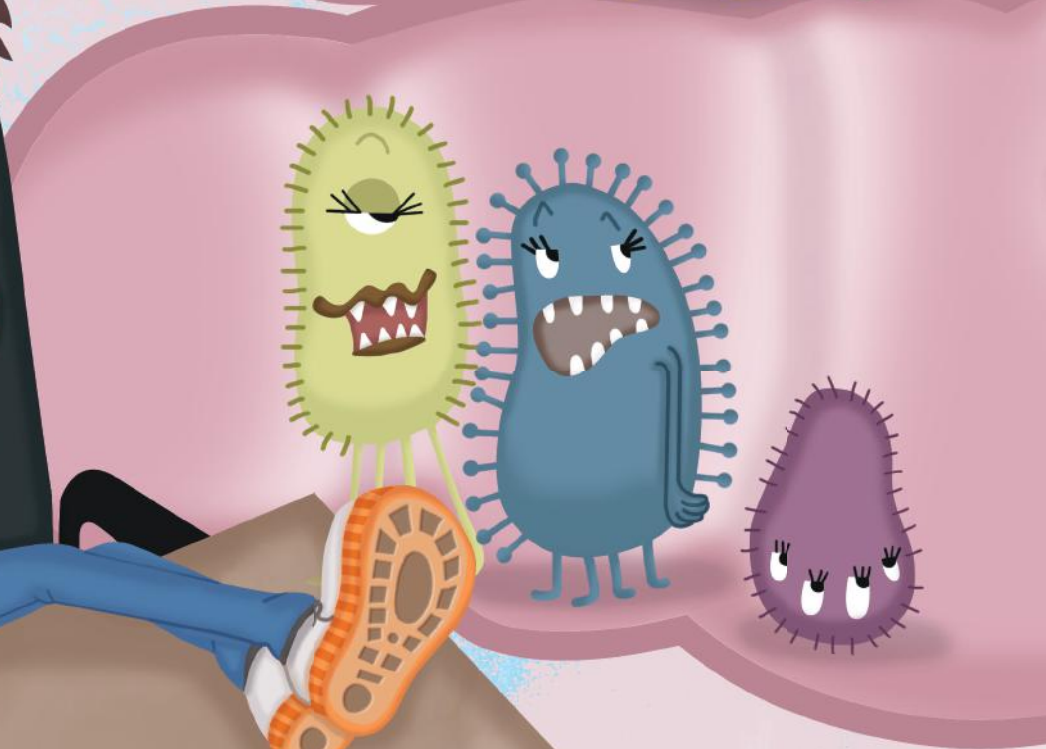

Pa je Zdravko potražio filmove o ljubavi.
Vremena je bilo sve manje, a filmova previše.
Pogledao je jedan film. Pa još jedan i još jedan. Izvukao je
kožnu jaknu, zagladio kosu, nabavio gitaru.

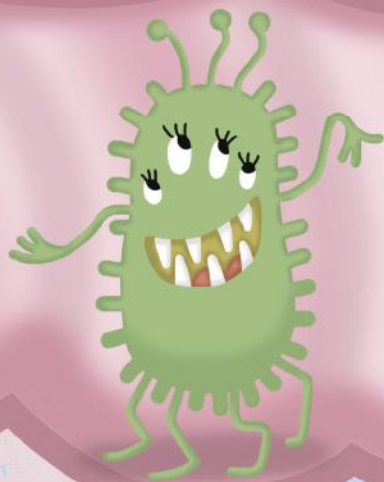
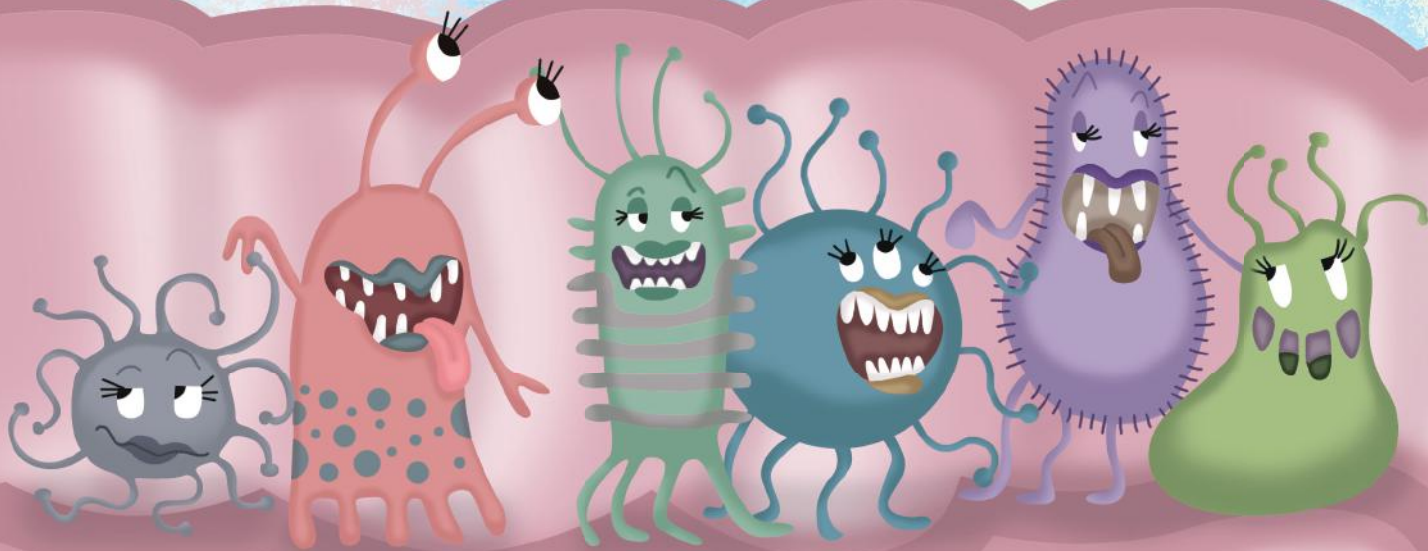

No, među neozbiljnim bakterijama, pronaći onu pravu,
nimalo nije lako.
Ponovno su mu se neozbiljno smijale i ponovno mu
govorile da su mu fore staromodne.

Zdravka su sve neozbiljne bakterije redom ostavljale. Jer, čak i one imaju posla. Krajnje neozbiljnog posla. Onog od kojeg se Toniju začepio nos, a trbuh napuhao kao balon. No, Toni je svejedno nastavio biti neozbiljan. Neozbiljno je sjedio. Neozbiljno buljio. Neozbiljno se sladio.

U međuvremenu Zdravko je postao očajan.
Ozbiljno očajan.
Toliko očajan da je zamalo postao neozbiljan.
Zamalo.

Dok je Zdravko tako očajno ležao i očajavao,
Toni je, unatoč začepljenom nosu i unatoč
napuhanom trbuhu, otišao na tulum.

Na tulumu je Toni sjedio.
Na tulumu je Toni buljio.
Na tulumu se Toni sladio.
Krajnje neozbiljno.

A onda je na tulumu Toni upoznao Anju.
Ta Anja, ona je bila jedna od onih. Znaite kojih. Ozbiljnih.
Jedna od onih koje sjede samo kad baš moraju.
Jedna od onih koje bulje samo kad je to jako važno.
Jedna od onih koje jedu slatkiše samo onda
kad ih stvarno žele.
Takva je Anja.
Ozbiljna. Krajnje ozbiljna.

I tako je Toni upoznao Anju.

I tako se Toni zaljubio u Anju.

Zbog Anje se Toni uozbiljio.
Manje je sjedio.
Manje je buljio.
Manje se čak i sladio.

A tamo negdje, u njemu, Zdravko je i dalje očajavao. Dok je tako ležao i cvilio, zamalo je odlučio skratiti si muke i postati jedna obična neozbiljna bakterija. Zamalo bi i postao jedna takva. Srećom, nije ni primjetio da su sve redom nestale.

Ulice se ispraznile, trgovi opustjeli i obale smirile. Sve je utihnulo. A Zdravko je i dalje očajavao. Lutao je i razmišljao. Razmišljao o tome kako ljubav boli čak i kad je nemaš.

A kad ljubav tako boli, onda i tebe boli.
Zdravko je bio loše.
Boljelo ga u glavi. Boljelo ga u čitavom tijelu.
Boljelo ga toliko da više nije mogao ni razmišljati.

Ni lutati.
Ni očajavati.
Boljelo ga je toliko da čak
nije mogao misliti ni na
Tonijevo zdravlje.
Mislio je samo na to kako
da si skрати muke.

Eto, do toga je došlo.

Takvog ga je upoznala Manda.
Ta Manda je bila jedna od onih. Znae već kojih.
Ozbiljnih.
Krajnje ozbiljnih.
Kad je Manda ugledala Zdravka pomislila je:
Ovo je vrlo neozbiljno.
Tako je pomislila pa isto tako i viknula:
- Ovo je vrlo neozbiljno!

Zdravko se prepaio tako jako da je mislio kako se našao
usred noćne more.

Onda je Manda dodala, jednako glasno:

- Vrlo je neozbiljno ovaako ležati i ništa ne raditi! Ozbiljne
bakterije uvijek imaju posla! To je općepoznata stvar!

- Ustaj!

I tako je Zdravko došao k sebi.
I tako je Zdravko upoznao Mandu.

Bilo ih je još.
Došli su s Mandom.
Ozbiljni poput nje.
Krajnje ozbiljni.

Što je Toni manje sjedio i više se s Anjom prirodom kretao, svjež zrak udisao i sportom se pomalo bavio, to je ozbiljnih bakterija bilo sve više.

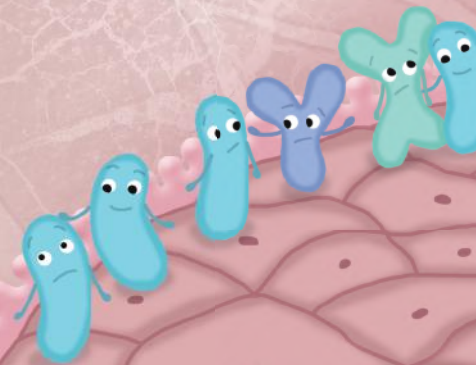
Što je Toni u ekrane manje buljio, a više život oko sebe gledao i osjećao, to je ozbiljnih bakterija bilo sve više.

Što se Toni slatkišima manje sladio, a više zdravu, pravu hranu s Anjom klopao, to je ozbiljnih bakterija bilo sve više.

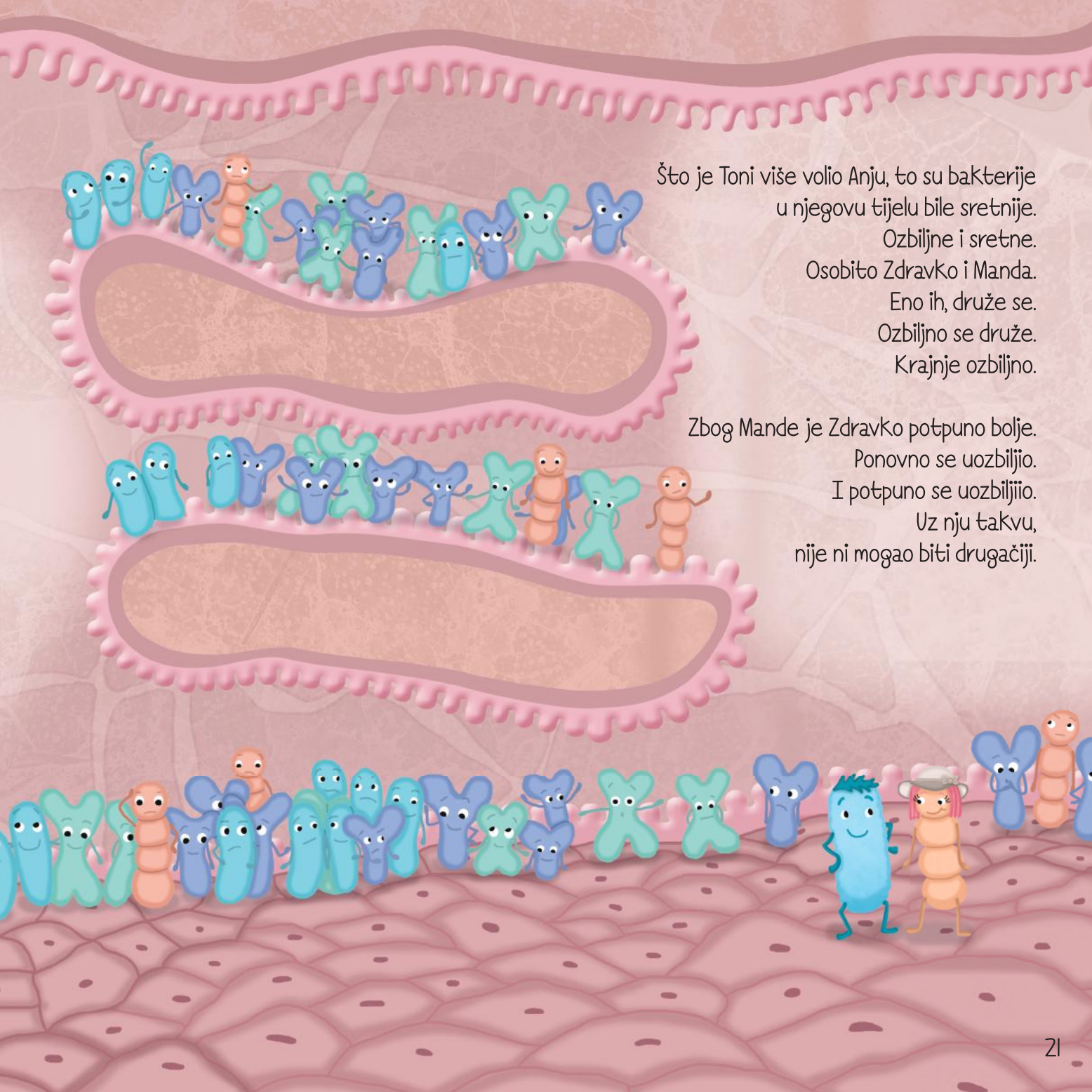
Sve više.

I više.

Napunile su ulice, trgove i obale Tonijeva tijela.

Što je Toni više volio Anju, to su bakterije
u njegovu tijelu bile sretnije.
Ozbiljne i sretnje.
Osobito Zdravko i Manda.
Eno ih, družje se.
Ozbiljno se družje.
Krajnje ozbiljno.

Zbog Mande je Zdravko potpuno bolje.
Ponovno se uozbiljio.
I potpuno se uozbiljio.
Uz nju takvu,
nije ni mogao biti drugačiji.

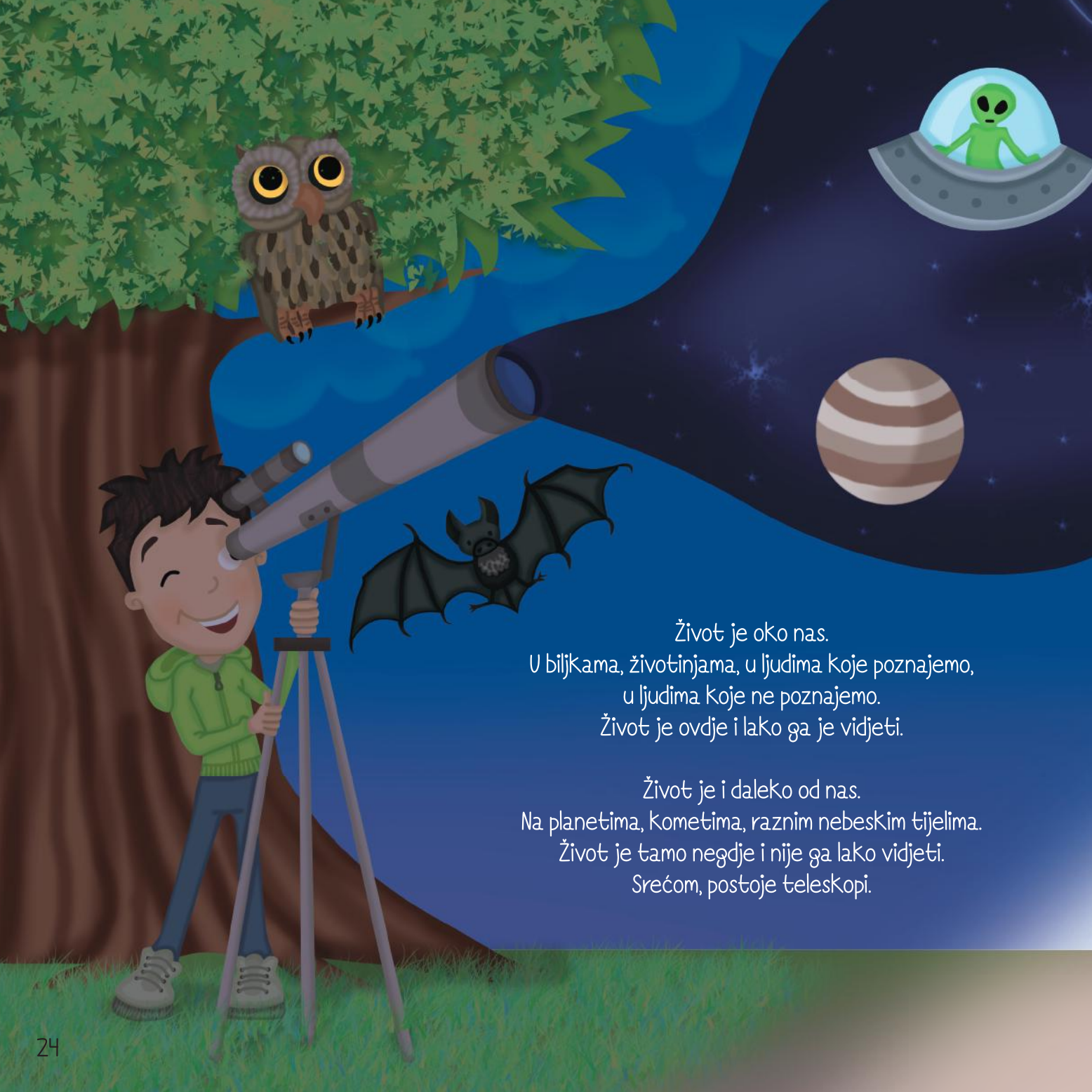
Zdravko nikako nije bio jedan od onih tipova
koji se zaljubljuju lako.
Baš nikako.
Živio je kao vrlo zaposlena, ozbiljna bakterija.
Krajnje ozbiljna.
Ozbiljno brinući o Tonijevu zdravlju.
A Toni, taj baš nije bio naročito ozbiljan tip.
Živio je kao krajnje neozbiljan mladić.
A onda se zaljubio.
I kao takav se uozbiljio.
Kao takav ozbiljno je veselo živio.
S jednako takvom Anjom.

I tako Zdravko više nije imao razloga biti krajnje ozbiljan.
Ponekad se čak mogao malo opustiti.
Dok bi ga Manda krajničkom oka gledala i pazila da se ne opusti previše.
A Zdravko bi baš tad pomislio kako se u Mandu zaljubiti lako.
Baš lako.
Ozbiljno lako.
Onako kako se zaljubljuju u knjigama i filmovima.
Bez ikakvog plana.
Baš tako.
I još lakše.

Život je oko nas.

U biljkama, životinjama, u ljudima koje poznajemo,
u ljudima koje ne poznajemo.

Život je ovdje i lako ga je vidjeti.

Život je i daleko od nas.

Na planetima, kometima, raznim nebeskim tijelima.

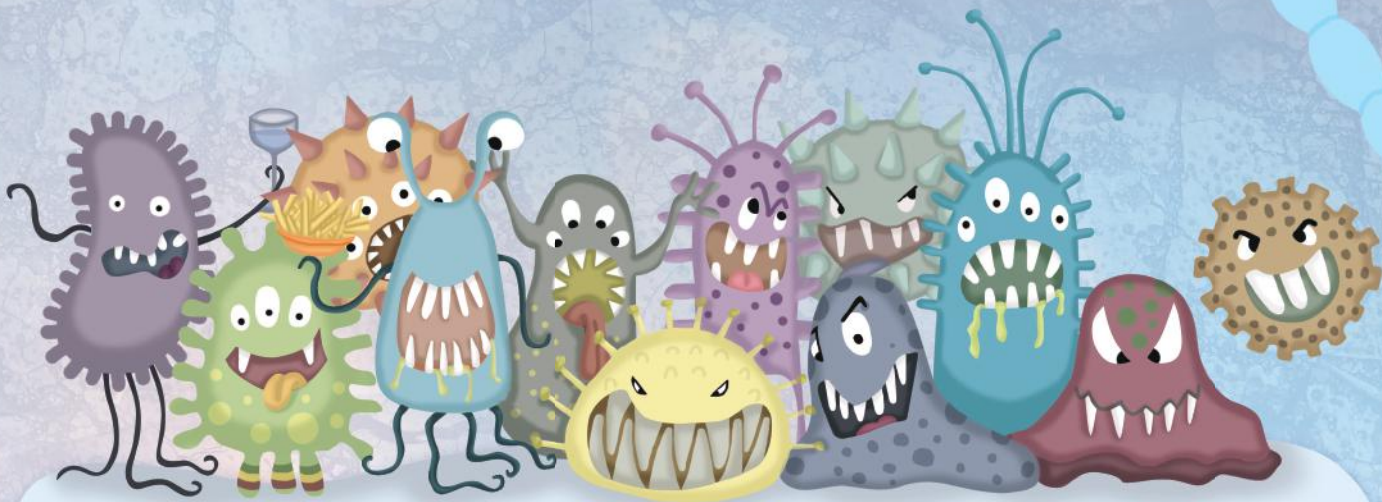
Život je tamo negdje i nije ga lako vidjeti.

Srećom, postoje teleskopi.

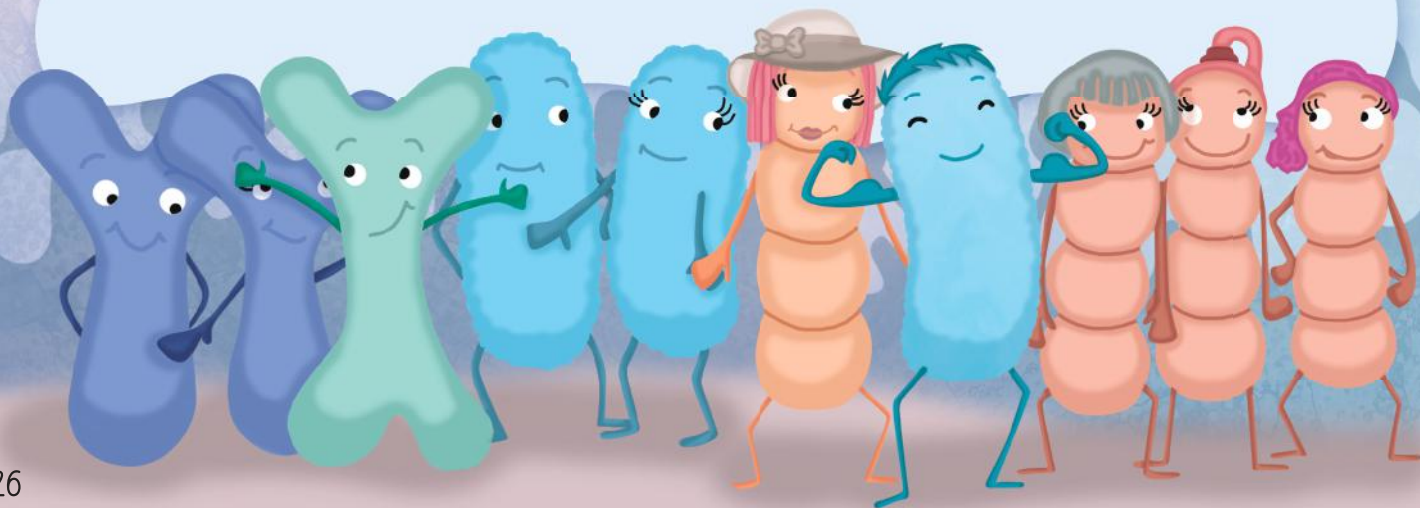

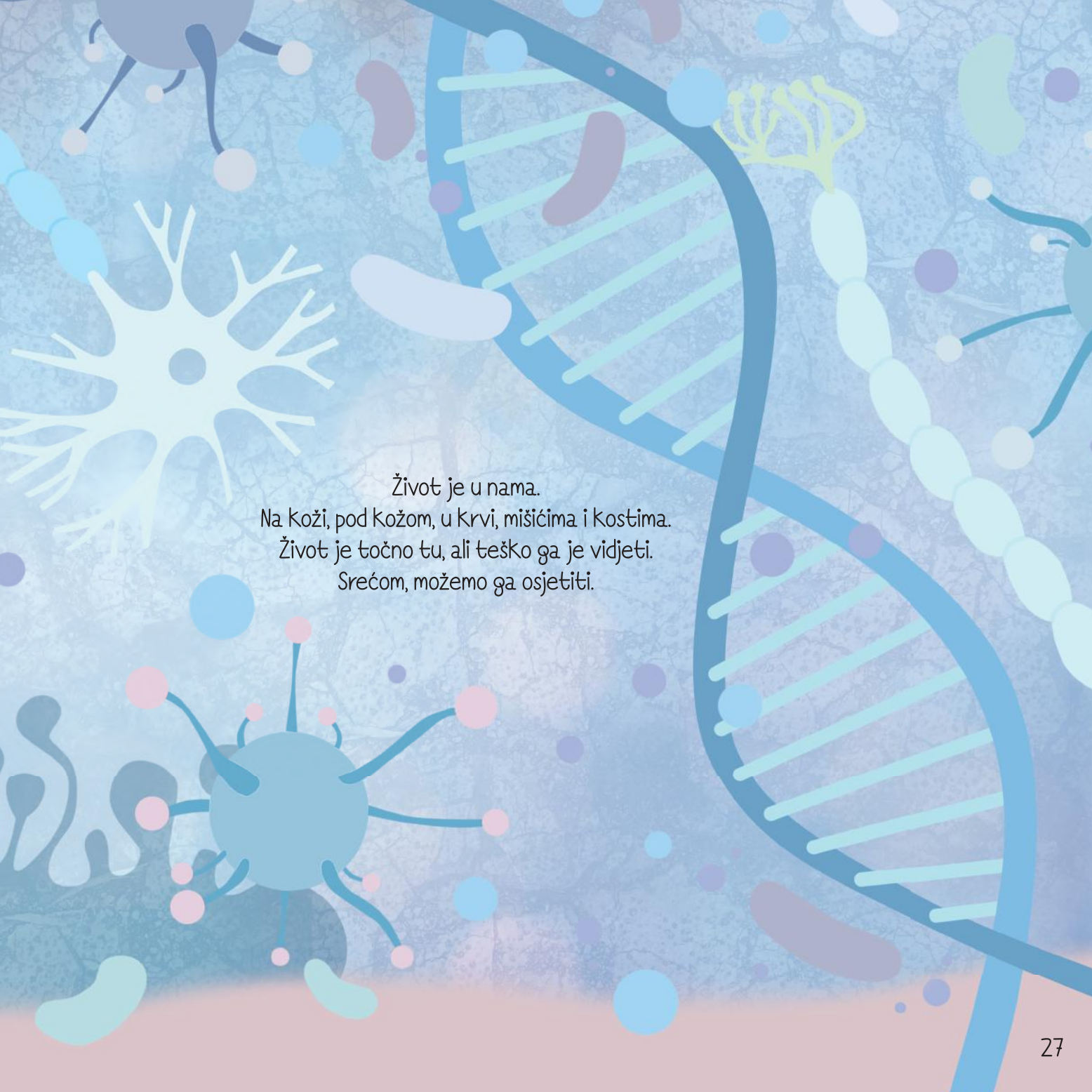
Život je u nama.
Na koži, pod kožom, u krvi, mišićima i kostima.
Život je točno tu, ali teško ga je vidjeti.
Srećom, postoje mikroskopi.

Iako je život pod mikroskopom toliko sićušan da je golom oku nevidljiv, taj život jako je važan. Taj sićušan svijet pomaže nam da budemo i ostanemo zdravi, a zdravlje je jako važno. Bez zdravlja ne možemo u potpunosti uživati u životu oko nas, ni u životu daleko od nas. Zato je dobro biti dobar prijatelj samome sebi. Kad smo takvi, onda su u našem tijelu u glavnoj ulozi ozbiljne bakterije, u svijetu poznate kao dobre bakterije, one su naši čuvari. Uz njih su naše tijelo i duh otporni na bolesti. Kad smo sami sebi loš prijatelj, onda su u glavnoj ulozi neozbiljne bakterije, u svijetu vrlo poznate kao strašne, zločeste bakterije. Uz njih, naše tijelo i duh se brže razbole. Tada se kaže da nam je imunitet slab. O zločestim bakterijama toliko se u svijetu priča da čovjek lako zaboravi kako postoje i one dobre bakterije. A one su mnogo, mnogo važnije. Zdravko je jedna od takvih. I Manda je jedna od takvih. Ozbiljni i dobrih.

Život je u nama.
Na koži, pod kožom, u krvi, mišićima i kostima.
Život je tačno tu, ali teško ga je vidjeti.
Srećom, možemo ga osjetiti.

Zdravlje čuvamo, snažan imunitet gradimo i dobre bakterije ozbiljno množimo, onda kad:

dovoljno spavamo
puno se krećemo
rado se igramo
smijemo
dovoljno peremo
puno volimo
rado se družimo
smijemo
dovoljno jedemo
puno stvaramo
rado učimo
smijemo
dovoljno puno i rado
Krajnje ozbiljno neozbiljno
uživamo
u životu.

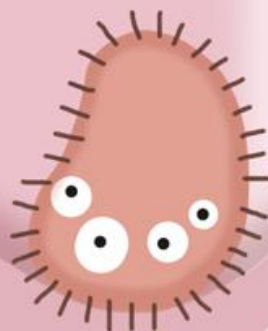
KRAJ

*Planiraj samo ako moraš,
a ljubav nikako.
- stoljetna bakterija*

Naslov: NEOZBILJNO ZA OZBILJNO

Nakladnik: Hrvatska udruga roditelja aktivista

Za nakladnika: Alma Demirović

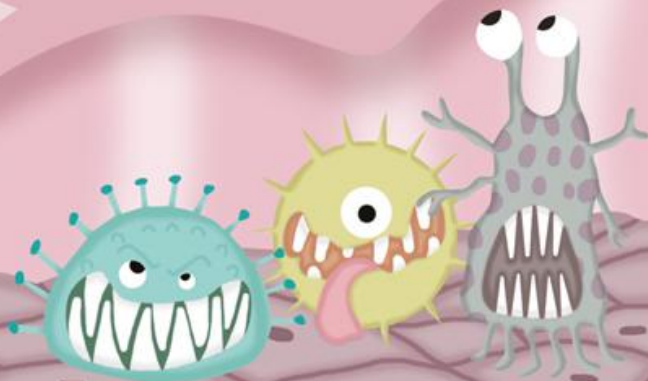
Tekst: Ivana Francišković Olrom

Ilustracije i grafičko oblikovanje: Hana-Petra Mrčela

Lektura: Sanja Graša

Tiskara: Tiskara Zelina d.o.o., Sveti Ivan Zelina, 2021.

Zagreb, studeni 2021.

Nije namijenjeno prodaji

ISBN 978-953-49760-0-5

9 789534 976005 >